

אביב תשל"ד

התאנה מדליקה פנסים ירוקים
 ושלהבות הרימון פורצות באוץ -
 זוג יונים דוגר על אדן חלוני
 על ביצה עגולה לבנה,
 והתורמוסים צובעים בכחול את התל הקרוב.
 האדמה הרוויה מצמיחה דמומיות
 ופרגים, וכלניות, ונוריות.
 כל כך הרבה פרחים אדומים,
 וחוברת אחת לבנה.

אנגה

יחידה
 ע' 138

* עוד לפני פורים נפרדו חברים
בהרמת כוסית במועדון מן
הרופאה ההולנדית ד"ר דאונד
ששרתה אותנו במשך מספר
חודשים, וקבלו את פני
הרופא הצעיר החדש. יש רק
צרה אחת. אפשר להתבלבל
בינו לבין חברי האולפן
החדשים. אך אל דאגה -
אומרים שהוא יותר מבוגר
מכפי שהוא נראה!

ימי הולדת

- 15/3 - ארנון שורצמן
- 16/3 - אביבה פינקוס
- 16/3 - אריק ארנברג
- ג'ו טינה
- מירב ארנברג
- שושנה מדר
- 17/3 - ליאורה אדלשטיין
- זמי בן-צבי
- 18/3 - רותם פרלסון
- 19/3 - שושנה שרקי
- 20/3 - אבי בן-אבי
- 21/3 - סלמה דינוס
- גוסטי ריפקינד

ימי נשואין

- 17/3 - רחל וישראל אבידור
- 21/3 - חבי גר - חצור

מזל טוב
לאביבה ולבני
לליאת
ולכל בני המשפחה
על הולדת הבת, האחות
הנכדה והאחיינית

* פורים מאחורנו. כשבמרכז עמדה
כרגיל מסיבת החברה. השנה,
כמצופה, היה הכל קצת יותר צנוע,
קצת פחות מלהיב, אך האוירה היתה
טובה ועליזה.

המארגבים הזאמנים, שהכינו את
החג תוך תנאים לא רגילים מכל
מיני בחינות, ראויים לכל השבח.
במיוחד ראוייה לציון אביבה
גולדברג שתרמה לשמחה הכללית
כשהיא השתתפה בתחילת המסיבה,
וכבר לפני סופה הצליחה לבשר לנו
על הולדת הבת!

מעט מגויסס הגיעו הביתה, ונקווה
שהצליחו לציין את החג בצורה
כלשהיא. חברים וילדים מצידם
ביססו ליזם כמה מפעלים כדי
להנעים את היום לצה"ל. כל כתות
בית הספר הכינו קישוטים למחבה
צה"ל מעבר לגשר. התכוננו גם
להופיע שם מחופשים. הביקור
בוטל מסיבות לא תלויות בנו,
אך הקישוטים הגיעו לייעדם.
ביוזמת כמה חברים הוכן גם משלוח
מנות גדול, בכוונה לחלקו עוד
לפני החג למוצבים ממול, גם
תכנית זו סוכלה, אך המשלוח
והמשלחת יצאו באיתור של כמה
ימים. "להקת כפה-הנשיא" לא
ישבה בטל. על הופעת הנכורה בבי"ח
צפת תקראו בעמוד אחר. ההופעה
השניה התקיימה ביום ג' השבוע
במחבה צה"ל בהצלחה רבה וההזמנות
זורמות.

בבית ערכו הילדים עם מדריכיהם
(ובלעדם) מסיבות מוצלחות במיוחד.
נזכיר במיוחד מסיבת ביה"ס המקומי
שבה השתתפו כיתות א' עד ז'
בשיתוף פעולה מלא. מספר צעירים
אף עזרו ל"גרעין עורד" בחצור
בעריכת המסיבה שם.

* הגיעה אלינו המשפחה החדשה
ממצ'סטר, אנגליה, הם התארחו
אצל מספר חברים, ויצאו למרכז
קליטה במשמר העמק, לפני
הצטרפותם אלינו.

כשדנו לראשונה על הבאת הלהקה שלנו לבית החולים כצפת חשבתי בעיקר על פקשיים הטכניים: חוסר במה, אורות, מיקרופונים ומגביר קול. גם הוזהרתי ע"י הקצינה האחראית לפצועים, שחדר האוכל במחלקה האורטופדית הוא קטן, אבל היא שמחה מאד שהתנדבנו, מאחר שהצבא הפנה את כל האמנים למחנות הצבא ולה לא נותר כל אמצעי בידור לחיילים המאושפזים.

קיימנו חזרת חירום ביום רביעי בערב ובה קצצנו את התכנית למשך חצי שעה. וביום חמישי יצאנו לדרך; בשעה רבע לשמונה במקום בשבע, כי אמרו לנו שקודם יקראו לחיילים את מגילת אסתר וזה יקח בקריאה אטית כשלושת רבעי שעה. המחשבה על הופעת הרקדניות שלנו לאחר המגילה שעשעה אותנו לא מעט. לאחר ריצות כרגיל להשיג מפתחות לרכב וכו' יצאנו לדרך כשאנו מצוידים בטיפרקורדר וכן בארבע עוגות שפנינה אפתה, ובהרגשת שותפות של קבוצה המייצגת את כל מגוון האוכלוסיה היוצאת אל הצבור הרחב.

כשהגענו התקבלנו בחמימות ע"י דר. רייס ואשתו אשר דאגו מאד שמא בטלנו את נסיעתנו ולכן הספיקו כבר להתקשר פעמיים עם המשק. המקום היה חם כמו חממה, נכנסנו לאחד החדרים הריקים והחלפנו בגדים במהירות-והתחלנו. תמר הציגה את הלהקה כשלידה עוזר יוחאי בתחפושת פורים-ואנו עלינו על ה"במה". ה"במה" היתה משטח קטן מאד כי שאר חדר האוכל נתפס ע"י הפצועים במיטותיהם ובכפאות; הגלגלים שלהם.

בתחילה היתה לנו תחושה של עצב, היתה הרגשה שהקהל אדיש, החולים ישבו בשקט ונראה היה שחלק מהם סבל מכאב ודכאון. במשך ההצגה הם התעודדו מעט עד שאורית "שברה את הקרח" כשפרצה בצחקוקים באמצע השיר והתנצלה על ששכחה בית. אחרי החברה צעק משהו ומרגע זה הלך הכל חלק. החיילים שרו עם אורית ומחאו כף לאחר כל הופעה.

היו רגעים מבוזזים כאשר כמה מאתנו החליקו על הרצפה או שכמה מהדרוזים התפעלו מהריקודים שלנו ומהתלבושות, אשה אחת ניסתה לשוחח אתי בשעה שרקדתי. רחל ושמחה-מאחורי הקלעים, עזרו לנו להכנס ולצאת אל ומתוך הבגדים. כשסיימנו היתה לנו הרגשה שכל אחד נהנה. היו חיילים שרצו לדעת איך כמה מהמתנדבות שלנו למדו עברית כל כך מהר, ואז התכרר להם שהמתנדבות הן בנות המשק.

בדרך הבייתה התחילה להכות בנו ההכרה של המחלקה המיוחדת בה בקרנו. לי אישית נשארה הרגשה של עצבות שלווה את המחשבה שהנה בחורים אלה קרבנות מלחמת יום הכיפורים מרותקים לבית החולים עם כל כך הרבה בעיות פיסיולוגיות ונפשיות העומדות לפניהם.

נדמה לי שכולנו הרגשנו ספוק למרות העצב, מפני שתרמנו את תרומתנו הצנועה לחג הפורים.

לילה.

בא לי לאמר תודה

פשוט מאד בא לי לעשות דברים לא כל כך מקובלים למשל, לאמר תודה. קודם כל אני רוצה לאמר תודה לאורה בן-צבי אשר בימים אלה נפרדת מאתנו. תודה לך אורה על שבכל עת שנגשתי אליך נחת לי להרגיש שהענין שבגללו אני באה הוא חשוב וצריך טפול מידי, והעיקר שאין זו טרחה גדולה מדי. תודה וכל טוב לך בדרכך החדשה והעיקר: להתראות!

תודה גם ללואור שורצמן, דורית נמנוב, גילה עמית ומדריכים אחרים על מסיבת פורים נהדרת שארגנו לילדים שלנו. אני יודעת שלא היה קל למספלות לנקות את ה"קל-קל" מעל הרצפה, הקירות ומתוך הארונות למחרת. גם בבית נדבק החומר שבתי הביאה בשערותיה ובבגדיה, לשטיח ולמיטות. אני יודעת שהיו הורים שכמעט קבלו החקף-לב כאשר ילדיהם הגיעו הבייתה רק בשתיים אחר חצות. ובכל זאת-כשראיתי את כרך השמחה והאושר בעיני בתי כשחזרה מהמסיבה-בא לי לאמר תודה. אני בטוחה שכל ההורים והמספלות יסעו לראות את הדברים באור זה ויצטרפו אלי בברכת יישר כח לכם!

תמר.

המטבר או איך להיות עם בורמלי

- שמתם לב שאין קץ לשורת המטברים שפקדו אותנו מאז מלחמת יום הכפורים? ממשלת מיעוט, המערך איבנו מערך, המתיחות בגבול הסורי איננה מתיחות, אין מוראל בעורף, הפתרים מפריעים בעת שירת "התקוה" בכנס ההסתדרות, באר הצפט באבו רודס עודנה בוערת.
- ממש מקלקל את התאבון. וזו אתה לא מתכוון לגמור את האבוקדו שלך תן לי. איבני יודע איך העזבו לשמח בפורים. ובכל זאת התקבל הרושם שיותר חברים התחפשו חטבה מבודך כלל.
- זה לא משנה. זאת תופעה מקומית בלבד. וכל העיתונים אומרים שאנחנו במטבר. גולדה לא הצטרפה להרכיב ממשלה, דיין ופרס לא היו צריכים לחזור בהם מסרובם להצטרף לממשלה והמפד"ל... אני טואל. אתכם, איזו מין מפלגה היא זאת? מצטרפים, לא מצטרפים - מותרים להם, לא מותרים. תן חרדל בבקשה. צריכים להסוות את הפלסטיק הזה שהתחפש כגבינה. וכססוף-סוף היתה ממשלה, מה עשו העתונאים? קיטרן וקטלו ויצאו מכליהם.
- חברה, יש לי בטורות טובות בשבילכם. פני הכברת עולית; יש לנו עשרים ושלשה שרים בממשלה - זה בטח מהווה שיא עולמי חדש וככלות הכל אנו נמצאים בחבורה טובה. לבריטניה יש גם ממשלת מיעוט וזה עם שיטת הבחירות שלהם. מכל ארצות אירופה המערבית יש רק שלש עם ממשלות יציבות השולטות ברוב מוחלט.
- שכנעתם אותי, אבל אני ואבוי לך את מחר יכתוב איזה כתב "ציוני" כזה שלבוער אין אידיאלים, שהחברה הישראלית הגרועה ביותר... אני רוצה שיטפחו קצת את הגאווה שלי. די עם כל רגשי הבחירות.

על דא ועל הא

- האופנה החדשה היא רצים בעירום. ציר שמרני באנגליה הגיב על מרוץ שנערך באיצטדיון כדורגל (שבו השתתפו נשים ערומות) בהערה "אילו היו יפות זה היה פחות איכפת לי". יש לצפות טגם אצלנו יפגיבו כמה כאלה בועזים בריצה מול לטכת ראש הממשלה בתקוה שמה שלא עשתה התפטרות שרים יעשו האברים המתנדנדים. אבל זה לא יהזיק מעמד - מי מוכן לחשוף שטחים גדולים יותר להתבפלות הברחש או הזנבונים?
- בהלכי בתחבת אג"ד המרכזית נת"א שמעתי גבר אומר ברוגז: "היה לי ריב עם יהודי אחד...". לא היה לי זמן לתהות על סיבת הרוגז. האט התחמם על זה שרב עם אחד בלבד מבני אברהם או יצא מכליו מפני שזה היה יהודי דווקא? טוב שהליגה להגנה יהודית לא היתה בסביבה. איזה בזיון - בארץ יהודית קשה להסתדר אם אתה רוצה לריב עם לא-יהודי. לאיזה שפל הגענו...
- בנסיעה הביתה בתקלתי בבהג אג"ה מתחשב. לא תפסתי בדיוק מה התרחש אבל היתה אשה באוטובוס שרצתה להגיע לבית-הולים בלינסון. לאחר כמה דקות היא התעלפה. עצר ונגש לטפל בה. בסע שוב ושוב התעלפה, עצר שנית ונגש אליה לעזור. כשהגענו בלינסון בכנס לחצר ועצור את האוטובוס ליד שער הכניסה. אף אחד לא כעס על הבהג על שאחרנו בכל תחבה בחצי שעה לפחות. מתקדמים.
- מה רוצה האדם בעולם הזה? להיות עשיר? לא כל עוד שישנם חוטפי בנות ובכדי עשירים. להיות מאושר? יכול להיות. ומה זה אושר? נעיז ובגדיר קצת: פרח קטן שקוטט ביופיו המושלם; מוסיקה בשעות הלילה; בוף הארץ ושביל מתפתל מתחת לרגליך; רוח חרישית במרומי הר ועם מי להתחלק בחירות אלו. ואולי טטר טוב...

הקניית ערכים - כיצד?

בשבועות האחרונים התרבו ב"דברי הכפר" מאמרים של בני הדור הצעיר ותגובותיהם של לא כל כך צעירים על חוסר חינוך לערכים יסודיים של מהות הקיבוץ, הליקויים בהקניית אוריה ציונית לצעירים ולא פחות חשוב - אהבת והכרת הארץ. עצם העובדה שהשאלות הללו מתחילות להטריד אותנו, זוהי תופעה חיובית ביותר ועלינו לנצל את ההתעוררות הזו כדי לקיים פגישות בין המעוניינים (זה כולל נוער - בנים וחברים מכל הגילים) כדי לנסות ולתת לעצמנו את הדין וחשבון - האם באמת חינוכנו את הדור הצעיר באוריה הנכונה, האם החיים החברתיים והתרבותיים שלנו הקרינו על סביבתנו, ובראש וראשונה על בנינו, את הערכים לקיבוץ, לציונות והעמקת קשרינו עם הארץ.

ב"דברי הכפר" של השבועות האחרונים אנו מוצאים, שדורון כותב על חוסר חינוך ציוני והכרת הארץ, יעל שפרונג, מחנכת, מגיעה למסקנה, שתצוגת החמונות ב"חדר וייצמן" איבדה מערכה ומחשיבותה (על אף 25 השנים לקום המדינה) ויש להחזיר את החומר לרחובות או, אולי, להטאיר תצוגה מצומצמת לשם נימוס! שבוע לאחר מכן אנו קוראים את דברי ד.ר. יפקי בן המדגיש עד כמה מסגרת הקיבוץ צרה לו מכדי להגשים את המאווים והטאירות האישיים שלו. קשה לו לחזור לתקן דומה לזה אשר קיים בצבא. הוא רוצה שלא יגדילו את מספר הלא-יהודים אשר המטק מוכן לקלוט ובכלל, יש לו חדשות עבור דורון: אכזבות רבות מצפות לו בגלל חוסר חינוך ציוני ודברים דומים. איך הוא אומר: "נדבר יטר לענין: נרד על המטק" (זה יותר פופולארי). לפחות הוא מגיע למסקנה ברורה, שהוא, למעשה, לא מאמין ברעיון הקיבוץ.

ומיד אחרי זה, אריק שלנו מרגיש חובה כמחנך, ובצדק, להסביר לדוד ברמזים ברורים שאין מנוס - אי אפשר לברוח מגורלו ומצפוננו של העם היהודי, אפילו בארץ רחוקה כמו אוסטרליה.

אבל הדף המעניין ביותר נמצא ב"דברי הכפר" מיום 22.2 והנושא את מאמרה של ענת (בדף מס' 4) וכאילו תגובה מתוכננת של הדסה (בדף מס' 5). כמה דברים אמורים: ענת חוזרת מסמינר, כנראה מוצלח מאד, אשר עוזר לה לפקוח עיניים על העולם הסובב אותה ועל הקיבוץ שלה כחממה. "מה שיה לקיבוץ" היא שואלת בצדק, "למה הסתגרנו, מדוע לא פועלים להקטנת הפער, מדוע יצרנו חברה סוויזית בתוך הקבוץ ולא הצלחנו להקריץ את ערכי הסוויזון והסגירות לילדינו; מכל האידאליזם היפים שלנו נשארה רק המסגרת, והחינוך לוקה בחסר. למה הנושא מציק במיוחד כעת?" היא שואלת ונותנת את התשובה בעצמה: "אולי בכל זאת אריק תרם משהו בשיחות על תורת הקיבוץ. כנראה, שיש נסיון לחנך". אולם, החקוב מכל הוא דף מס' 5, המרמז טאולי לא כל כך נכסלנו, אם הדסה עושה מה שהיא עושה במעלות - האם זוהי הסתגרות?

6.

האם העובדה שבמחזור האחרון כל ילדי "סנונית" התנדבו לסנת שירות שליטת, אם בעיירות פיתוח, או עזרה למטקים צעירים ועבודה בתנועה - זוהי תוצאה של חינוך בחממה. מה היה יותר טבעי לבנינו מיד אחרי מלחמת יום הכיפורים מאשר להתגייס לצה"ל? אבל התבונה של החברה גברה כתוצאה מההסבר החינוכי של התנועה וכן האוירה והמסורת של הקיבוץ שלנו בנושא זה.

ענת, חשוב שתביני אותי נכון. אני שמח מאד לקרוא את שורותיך ואת שורותיו של דורון, אבל יש לראות את הדברים בפרופורציה נכונה והעיקר - זוהי העשייה. אם את מרגישה כמו שמצאת לנכון להתבטא - אל תעזבי זאת, התחילי להדריך בכחות נמוכות בבית הספר שלנו, הצטרפי לחברים שלנו המתנדבים לעזור בחצור, הפגשי עם עשרות חברים במשקנו אשר עסקו בשליחויות בארץ ובחו"ל פעם ופעמיים ושאלו אותם מה הניע אותם לעזוב את הבית לסנתיים ויותר, לחנך נוער בחו"ל להגשמה ציונית וחלוצית, ולא פחות חשוב - מה המשק שלנו רואה בשליחות בחוץ ובעבודה בתנועה. כאן, בארץ, זהו חלק אינטגרלי של קיומנו כחברה קיבוצית. נכון, שבזמן האחרון שמענו כבר באסיפות שלנו קולות בודדים ששאלו מהי התועלת למשק משליחות זו או אחרת. לזכותנו ייאמר, שעד כה הפילוסופיה אשר הנחתה אותנו בהחלטות אלה היתה מבוססת על גישה יסודית האומרת, שהקיבוץ הוא אמצעי להשיג את הגשמת החלוציות והציונות - חברה מתוקנת המבוססת על ערך שוויון האדם, אשר חייבת להקריף, לדעת, על הסביבה הקרובה והרחוקה ולא כמטרה כשלעצמה.

עצם העובדה, שיש כאלה במדינה היום המערערים על זכותנו על הארץ הזאת ומוכנים לחשוב על ירידה - זוהי "רעידת אדמה" ב"הא" הידיעה עבורי. כולנו - כמון מרגישים שסגינו איפוף שהוא, כי כנראה לא הצלחנו להקנות לדור הצעיר בארץ את הערכים האלה; ציונות נהפכה למילת גנאי, חלוציות יפה לאלה אשר לא מצליחים להסתדר בעיר, - חברה שוויונית ללעג בעיני הצעירים שמטרתם היחידה היתה כיצד להתחרות בחברת הספץ ע"י רדיפת בצע. באוירה כזו, גם אנו, חברי התנועה הקיבוצית, לא העזנו להרים קולנו, נסחפנו לחברת הספץ והפכנו לעבדים שלה. גם אנחנו ביקשנו סליחה. כשדיברנו על ציונות ועל ערכים, ולכך סימנים לתוצאות שליליות ברורות גם במשקנו. דוד ויפקינד מבטא לפחות את מסקנותיו בעוז ובצורה גלויה: ערכים, ציונות, שוויון - איך החבלה אומרים - "הכל חנטריש". אני פטור מלענות לו.

השבוע, נתן אילן חיזוק להטענה, שהאוירה אשר ביתנו הקרין על הבנים היתה חיובית. אולם, קרה משהו במלחמת יום הכיפורים - בנינו לא יכולים לשבת בטקט כמו שאר הצעירים בארץ והם חייבים לדעת לאן פנינו מועדות במישור היהודי, הציוני, המדיני והחברתי ועלינו לומר דברים ברורים בקול רם וצלול. אולי יש צורך לחזור על דברים שאמרנו לפני 20 ו-25 שנים, הפעם ללא היסוסים:

א) שאין תחליף לציונות. זה לא פיגום שאפשר לפרק אחרי יציאת השלד, זה עצם הבנין של קיומנו.

ב) אין אפשרות לנתק את קשרינו עם הגולה. גורלנו משותף. פרוט הדבר - המבנה לא יכול להחזיק בלי המשך העליה היהודית.

העם היהודי היושב בישראל חייב להמשיך לחתור ליחוד וסגולה, לא מפני שהוא עם סגולה, אלא שבלי יחוד חברתי וערכי לא יוכל לעמוד במשימות שלפניו. ואם זה נכון, אני שואל את עצמי - האם אנחנו עושים את כל הדברים האלה והם מובנים וברורים לבנים שלנו ולעולים החדשים שאנו מנסים לקלוט. האם זהו הזמן הנכון לחסל את אחד האמצעים הנדירים שיש לנו לחינוך ציוני? כוונתי - ל"חדר וייצמן" אשר מבטא בצורה ברורה וכל כך חיה חלק מהדברים שצינתי, כי שם תוכל למצוא בת כפר-הנשיא את החשובה: מדוע לחם וייצמן נגד תכנית אוגנדה? (שאלה זו נשאלה ע"י בת שלנו); כאן נמצא את הקשר עם הגולה - בעותק נדיר של ה"אוסואמנציפציה" של פינסקר שיש לקרוא אותו מחדש בימים אלה; מכתב כתוב עברית של וייצמן בן ה-12 המדבר על פתרונות לעם ישראל ע"י החייסבות עצמאית; המאבק על השבת הצהרת בלפור, כולל העט שחתמה על מסמך זה; מסמך נדיר שנכתב על-ידי פייצל לוייצמן; מסמכים ותמונות המבטאים את הקשר החדוק בין אנגליה לבין וייצמן; תמונה של הכותל המערבי בימי המנדט על רקע מצדה (כביטוי להמשך הקשר למקורות שלנו כדרך טבעית לציונות); וייצמן כמדען; הדגלון הראשון של צה"ל שנמסר לנשיא ביום העצמאות הראשון למדינה ואולי הדבר הנדיר ביותר - החזון המחרתי של וייצמן על השמדת 6 מיליון שנכתב בשנת 1938. זוהי פינת ההתייחסות היחידה בביתנו המיועדת למטרה זו. האם יש צורך להמשיך? אולי, באמת חשוב שנעשה כולנו סיור מחודש במקום כל כך גדוש וספוג הסטוריה של עמנו, דרך כל הדורות, המקבל ביטוי בהתגלמות אישיותו של חיים וייצמן והגשמת החלום הציוני.

לפיכך, אני תקווה, שנגנוז את הרעיון של הקמת חדר עיון במקום "חדר וייצמן" - הפתרון חייב להמצא אבל לא על חשבון נכס יקר זה. יש להוציא את הטלביזיה משם ולהחזיר את הכבוד הראוי למקום זה כצד ראשון מרבים שעלינו לעשות בכוון עליו כתבו דורון, ענת, הדסה ואילן.

בנינו העמידו בפנינו אתגר מחודש, שנלך יחד אתם לרעיון של היסודות אשר עליהם בנינו את ביתנו: על כולנו - הורים, מחנכים, מדהיכים ובנים להתמודד עם האתגר שלפנינו - אולי אחד המכריעים שידענו מאז קיום העצמאות המחודשת בארצנו.

מייקל דוארלי

לאחר קבלת דברי-הכפר באופן קבוע (הרבה תודות מצורפות גם לכך) וקציאת המכתבים השונים המופיעים בו, בא לי החשק לכתוב גם כן. זה לא יהיה מכתב מרגש מהחזית וגם לא תודות עבודה כה חיונית כמו בגרעין עודד וכדומה. (דרך אגב, התרשמתי מאד ממכתבך, הדסה, ישר כוחך"...) אין ברצוני ל"הרביץ" תורה גם בגד הקיבוץ. זהו סתם מכתב פשוט מזוג צעיר אשר בהנה לו כאן בארץ היפיפיה הזו. (אוסטרליה, לכל מי שאיבנו זוכר)...

הרבה דברים מעניינים מתרחשים כאן. לפני יומיים, למשל, בערכה בבריכת השחיה האולימפית במרכז של העיר מלבורן - אליפות אוסטרליה בשחיה. הבין מכיל בריכה אולימפית אחת ובריכה נוספת קטנה יותר. (אגב, בו נערכו מטחקי האולימפידה ב-1956). ישנם מקומות ישיבה לכ- 20 אלף איש. אבו התפלאו מאד להורכח שאפילו רבע מהאולם לא היה מלא בקהל. מספר הצופים היה מועט כל כך, בו בזמן שהשחיינים הינם על רמה גבוהה מאד ורבים על רמה עולמית; כמה מהם באמת אלופי עולם כיום. היה ממש נהדר לחזות בתחרויות בצורה חיה (לא דרך הטלביזיה) ולראות את כל השחיינים השונים, אשר גילם בע בין 12-14, ומעטים מאד אשר גילם בע בין 16-18. התענוג היה רב מאד. פרט אחד שהרשים אותי מאד הוא שכל ארגוני הספורט השונים אינם מקבלים כאן כל תמיכה- שהיא מהממשלה או המדינה (ישנן 7 מדינות ביבשת). הורה אומר, שהכל תלוי ברצונו וביכולתו האישית של הספורטאי (או במצב הכלכלי של המשפחה). כל ספורטאי מגיע למעמדו בכחות עצמו!!! מצד אחד אפשר כמובן לומר שעבין זה לא הוגן, שהרי ישנם כאלה שאינם יכולים לאפשר לעצמם את כל ההוצאות. אך מצד שני, בשל סיבה זו הספורט כאן פופלרי מאד וספורטאי אשר מגיע למעמד כלשהו, הינו ספורטאי אמיתי או בעל כח רצון רב.

אנחנו, כמובן, ממשיכים לטייל (בסופי השבוע בעיקר). עתה, לאחר שבנינו טירת משוטטים קטנה, בירתנו לנו האפשרות לטוט בבחלים ובאגמים שונים בסביבה. הוויה נהדרת...

לפני שאסיים ברצוני להודות גם לשמואל חצור על מכתבו אשר הכיל אינפורמציה טובה על הנעשה במשק בחודשים האחרונים. אנו מקווים מאד שהמצב יחזור לקדמותו (מהר ככל האפשר), ושכל המגוייסים יחזרו בשלום הביתה ובמהרה.

זה הכל להפעם. ד"ש חמה לכולכם.

שלכם

טובי ושרלי

ועדת ההסתלמויות עיבדה הצעה לתקנון - השתלמויות ולימודים.
חברים מעובקשים לקרוא את החומר בעיון. ב- 22/3 יתקיימו חוגי
בית לדיון בנושא ואז יוכלו המעובקים לשאל שאלות או להעלות
הצעות משלהם.

נציין כי אנו רואים הצעה זו כבסיס שאפשר להוסיף עליו או
לגרוע ממנו ולא כתקנון גמור ומוכן.

כפר הנשיא - הצעות לתקנון השתלמויות ולמודים

- 1) תפקידי הועדה: (1) ליזום לימודים אישיים, פונקציונליים ו"תחביביים".
- (2) לדאוג לתקציבים ולסידורים וכן למידע לחברים.
- (3) ללוות את החבר בלימודיו.
- (4) לקבוע שיטות וסדר עדיפויות.
- (5) לחפש אפשרויות לקבלת מילגות.

הצעות למדיניות:

- א. לימודים פונקציונליים:
- לפי דרישת מוסדות המשק.
- ב. לימודי "תחביבים":
- להענות לבקשות עד כמה שהדבר ניתן, בגבולות התקציב.
- ג. כל לימודי ה"תחביבים" רק בתיאום עם סדרר העבודה.
- ד. את בקשות הלימודים יש להגיש מראש:
- לימודים ארוכים - שנה לפחות.
- לימודים קצרים - חצי שנה לפחות.
- לימודי תחביבים - 3 חודשים לפחות.
- ה. לצטרף לשלב לימודים אישיים בלימודים פונקציונליים.
- ו. להפריד בתקציב בין לימודי תחביבים והיתר.
- ז. לקבוע תורג לימודים נפרדים לחברים ולבני משק. "בני משק" כאן - לפי מושג המקובל במשק.
- ח. לשאוף להגיע לחמש עשרה (15) שנות לימוד לכל אחד - לפי אפשרויות המשק.
- ט. לא לדרוש התחייבות - אחרת ממוסרית - כתנאי לבקשת זכות לימודים.
- י. הוצאות כלכלה, בסיעות ושהות בעיר יבוצו בהתאם למקובל במשק.
- יא. לכל חבר זכות לשנה אחת של לימודים אישיים.

יב. זכותו של החבר לחלק את שבת הלימודים (מסעיף יא.) לפי רצונו ובתיאום עם סידור העבודה.

יג. חבר לא יצא ללימודים אישיים לפני מלאת 6 שנים לחברותו במשק.

יד. חבר לא יצא ללימודים אישיים לפני עבֹר 6 שנים מאז חזר מהשתלמות קודמת מלאה, אלא אם מדובר בהמשך לימודים לתואר שני. במקרה של לימודים לתואר שני, זכותו לפנות בבקשה לצאת, ובקשתו תידון ככל בקשה אחרת.

טו. חבר לא יצא ללימודים אישיים לפני עבֹר 3 שנים מאז חזר מהשתלמות פונקציונלית לפי דרישת המשק.

טז. זכותו של המשק להפסיק, בתנאים מיוחדים, לימודים אישיים או פונקציונליים של חבר, וזה לפי החלטה של מוסדות המשק.

הצעות לשיטת ביקוד לקביעת תור ללימודים:

1. בקודה חירובית לכל בקודת ותק.
2. הפחתה של 20 בקודות לכל שבת לימוד אישי בעבר.
3. הפחתה של 30 בקודות אם גמר לימודים אישיים לפני 7 שנים;
הפחתה של 20 בקודות אם גמר לימודים אישיים לפני 8 שנים;
הפחתה של 10 בקודות אם גמר לימודים אישיים לפני 9 שנים;
הפחתה של אפס בקודות אם גמר לימודים אישיים לפני 10 שנים;
4. הפחתה של 20 בקודות אם גמר החבר לימודים פונקצ' לפני 3 שנים;
הפחתה של 10 בקודות אם גמר החבר לימודים פונקצ' לפני 4 שנים;
הפחתה של אפס בקודות אם גמר החבר לימודים פונקצ' לפני 5 שנים.
5. הוספת של 30 בקודות אם החבר מוכן לשלב לימודיו האישיים בלימודים פונקציונליים לפי הצעת מוסדות המשק.
6. בתנאים דומים - פנשה קודמת שבדחתה תקבל עדיפות.
7. הוספה של 10 בקודות בשביל הזדמנות מיוחדת ללימודים. הזדמנות מיוחדת, כאן, בחשבת:
א. קבלת מילגה שמוגבלת לתאריך מסויים;
ב. אפשרות חד-פעמית ללימודים (בגלל מורה, נושא או ע"י הבית);
ג. אפשרות להשתחרר (בגלל תפקיד, עבודה, בריאות);
ד. ביצול טהות מחוץ למשק (תפקיד);

7. (המשך) אם הלימודים מוכרים כחלק ממכסת המשק - המגיעה לתבועה.
 8. הוספה של 10 בקורות לרכישת מקצוע בוסף, שלא לפי דרישות המשק בעת הגשת הבקשה.
 9. תוספת של 20 בקורות באזורנו (צמח, תל-חי, צפת ובאותו הרדיוס).

* * * * *

לקראת האסיפה

- (1) בחירות רכז ו. הקליטה - הצעת ו. המינוריים - שמחה ו. התרבות - (חבר במקומה של שרה ה.)
 הצעת ו. המינוריים - סוזן הורוביץ

- (2) חופש בקשתה של אורה ב.צ. לשבת חופש

3. קבוצות לקיוץ הסבר על המכון הדרום-אפריקאי. העניין הופיע לפני שבוע בדברי-הכפר. המזכירות ממליצה לקבל את הקבוצה הנ"ל. בוסף לזה ישנה אפשרות לקבל קבוצה מקליפורניה במסגרת הידועה לנו מלפני שנה. יהיו בה כ-25 צעירים, לתקופה של 7 שבועות (כולל טיולים וחופש) בין ה-20 ליולי ועד ה-7 בספטמבר.

4. בית החינוך לפני מטפר שבועות במטר דו"ח קצר מפי אריק על המתרחש בבית החינוך. תמר ממשיך את הדו"ח השבוע.

× × × × ×

דו"ח ישיבת ועדת המשק מ- 10.3.74

בוכחים: מיכאל כ', איזי ד', אריה ב', קולין, סלמה, ריבי, יוסי כ', שמואל
מוזמנים מעבף הלול: ינקל, ג' רבי, גרשון

(1) אינפורמציה של המפעל על סיכום שנת 1973

ההכנסות מפעולות המפעל הסתכמו ב- 7.000.000 ל"י במקום 6.200.000 ל"י בתוכנית.

גידול ההכנסות ב-1973 לעומת 1972: 1.500.000 ל"י

גידול ההוצאות ב-1973 לעומת 1972: 1.200.000 "

הייצוא ב-1973 היה 580.000 \$ (מלבד ייצוא רווית)

הייצוא ב-1972 היה 480.000 \$

מספר ימי העבודה של המשק (לא שכירים) 9.300 במקום 9000 בתוכנית.

המלאי גדל ב- 600.000 ל"י ונוצעו השקעות בסך 500.000 ל"י ממקורות עצמאיים. לכן המצב הפיננסי של המפעל קשה מאד כיום למרות שהרווחיות ב-1973 היתה טובה.

ו. המשק הביעה שביעות רצון מתוצאות הפעולות של המפעל, במיוחד בהתחשב בקשיים המיוחדים בחדשים האחרונים של השנה. החלט לבדוק את שיטות המעקב והפיקוח בנושאים הפיננסיים השוטפים ולשפר אותם על מנת שיוכל לענות על הצרכים של המפעל שהקפו הולך וגדל. הוטל על קולין, על שני הגזברים ושני מנהלי החשבונות (של המשק ושל המפעל) ועל מיכאל כ', להביא הצעות בבירור לוועדת המשק.

(2) ביטוח ארנונה לחפצים בחדרי המגורים

הודיעו לנו שאט ברצוננו לבטח את החפצים בחדרי המגורים של החברים בגד נזקי מלחמה, עלינו להוציא לשם כך פוליסה מיוחדת. מעריכים שהפרמיה תעלה לנו כ- 8.000 ל"י לשנה. החלט בחיוב.

(3) סקירה על התארגנות הלול של אזור הגליל

ינקל מסר סקירה מקיפה על פעולות ההתארגנות שאותה הוא מפעיל ומבהל. לפעולות אלה השלכות ישירות לעבף הלול ולבן בכל הקשור לקבלת אפרוחים, שיוק וטפולים וטריצרים. כמו כן יש לפעולות אלה קשר ישיר לעבודת המשחטה אתה אבו קשורים.

ינקל מסר על הקשיים בשיוק, במשחטה ובארגון המשקים באזור, בשיתוף הפעולה והאיזון ביניהם ביחס לזרימת העופות לשווקים.

הוטגו הישגים לא מבוטלים בארגון קבלת אפרוחים ובטירות הטרירי וכן בשיתוף המשחטה כגורם פעיל במציאת פתרונות לבעיית הלולים באזור. הוזכרה בעיית ביהול החשבונות של ההתארגנות, אך במסר שבקרוב יעברו לביהול ע"י י.ב.מ ואז מקווים שהבעיה תפתר.

+ + + + +